

RIJEČ ZA ŽIVOT

**„Radujte se s radosnima,
plačite sa zaplakanima!“**
(Rim 12,15)

Nakon što je kršćanima Rima objasnio koje je velike darove Bog podario čovječanstvu po Isusu i darom Duha Svetoga, apostol Pavao pokazuje kako odgovoriti na primljenu milost, osobito u odnosima među njima i sa svima.

Pavao nas poziva da od ljubavi među onima koji dijele istu vjeru pređemo na evanđeosku ljubav prema svim ljudskim bićima. Za vjernike ljubav nema granica, niti se može ograničiti samo na neke.

Zanimljiv detalj: na prvom mjestu je dijeljenje radosti s braćom. Veliki crkveni otac Ivan Zlatousti smatra da zbog zavisti s drugima mnogo teže dijelimo radost nego njihovu bol.

Živjeti tako može izgledati poput planine suviše strme za uspon, poput vrhunca koji je nemoguće dostići. To ipak postaje moguće jer vjernike podržava ljubav Kristova, a od njega ih ništa i nijedno stvorenje nikada ne može razdvojiti (usp. Rim 8,35).

„Radujte se s radosnima, plačite sa zaplakanima!“

Komentirajući tu Pavlovu rečenicu, Chiara Lubich je napisala: „Da bismo kršćanski ljubili, potrebno se poistovjetiti sa svakim bratom [...]: uči što je dublje moguće u dušu drugoga; doista razumjeti njegove probleme, njegove potrebe; podijeliti njegove patnje, njegove radosti; prgnuti se nad brata; na određeni način postati on, postati drugi. To je kršćanstvo. Isus je postao čovjekom, postao je jednim od nas da bi nas sjedinio s Bogom. Tako se bližnji osjeća shvaćen i olakšan.“¹

To je poziv da se stavimo u kožu drugoga, kao konkretan izraz prave ljubavi. Možda je ljubav majke najbolji primjer kako ovu Riječ provesti u praksi: majka zna podijeliti radost s djetetom koje se raduje i plač s onim koje pati, bez suda i predrasuda.

„Radujte se s radosnima, plačite sa zaplakanima!“

Da bismo živjeli ljubav u toj dimenziji, ne zatvarajući se u svoje zabrinutosti, u svoje interese, u svoj svijet, ima jedna tajna: ojačati jedinstvo s Bogom, odnos s Onim koji je izvor ljubavi. Kaže se da krošnja stabla često odgovara promjeru njegovih korijena. To će se i nama dogoditi: ako naš odnos s Bogom produbljujemo iz dana u dan, u nama će rasti želja za dijeljenjem radosti i nošenjem tereta ljudi oko nas; naše će se srce otvoriti i postat će sve sposobnije primati ono što brat koji je uz nas živi u sadašnjem trenutku. A ljubav prema braću pomoći će nam još više se povezati s Bogom.

Živeći tako, vidjet ćemo promjenu u našem okruženju, počevši od odnosa u našim obiteljima, u školama, na radnim mjestima, u zajednicama. Sa zahvalnošću ćemo doživjeti da se iskrena i besplatna ljubav prije ili kasnije vraća i postaje uzajamna.

To je snažno iskustvo jedne kršćanske i jedne muslimanske obitelji koje su dijelile poteškoće i nadu. Kada se Ben razbolio, Tatjana i Paolo odlazili su u bolnicu s njegovom suprugom Basmom i njihovo dvoje djece. Bili su uz njih sve do kraja. Iako u tuzi zbog gubitka svoga supruga, Basma je sa svojim kršćanskim priateljima molila za jednu drugu teško bolesnu osobu, na tepihu okrenutom prema Meki. Rekla je: „Najveća je radost osjetiti se dijelom jednoga tijela u kojem je svakome stalo do dobra drugoga.“

Letizia Magri

---

¹ C. Lubich, Uzajamna ljubav: temeljna jezgra duhovnosti jedinstva, susret pravoslavnih, Castel Gandolfo, 30. ožujka 1989.